ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΔΩΔΙΜΩΝ-ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ
"Η ΕΛΠΙΣ"

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 47-747

ΚΩΝΣΤ. ΕΥΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (~~ΤΕΡΜΑ~~) 151
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1940

Ἀγαπητέ μου Γιαννάκη

Δύο σχίνα ἔμεινα μαζί, τὸ ἄμεσο ποδὶ καὶ δ' ἀρμάς νὰ ἔβλεπ μαζί.
Πρὸ μικροῦ ἔχαβα ἀπὸ κοντόρμι σου ὡς μαὶ τὰ 17 δοχάρια μαὶ ἤκαέν ποὺ ἔβλεπ μαζί, ἔα 15 δοχάρια τὰ μαγέματα ἄμεσου δὲς τὸ λαμπὶν δυνάξεων μαὶ τὰ δύο δοχάρια τὰ ἔδωσα ἀπὸ ἔμπνη τὸ μέρος ἀπὸ τὴν Ἀγιωνία διὰ τὸ σαν δὶ μαὶ σᾶς τὸ χαρίσουμαι ποὰ σας ποιῶ. Δὲν σᾶς ἔγραφα ἀμέσο Γιαννάκη μου δίοτι ἀπὸ μεγάλη ἀμεριμνησία ὁ Πόλιμο μετὰ τὴν Γιορτὴ μαὶ μέ τὸ σπίτι μαὶ μὲ τὸ ἄφεμ σπουδὴν ἀφοῦ ποὺ μαζί μὲ τὰ χαρίσουμα νέα ποὺ Πόλιμο σαρώσουν ὅλαφα χωρὶς νὰ τὸν μαλαγάσω. μαὶ ποτὲ δὲ μοῦ μοῦ μέσα τὸ μυαλὸ σου ἀραλίωσε ποὺ τὸ λαμπὶν δυνάξεων μαὶ κοπίρωνα διὰ μέν τὸ Φάκελο σου ἀξούμερον τὸ ἔτος 1941 διὰ δὲ τὴν δυνάμεως ἔσπερ-ρωνα χαὶ ἀγαπητέ ἀλλὰ σὰς ἔχω ἀνάγκη ἔνανε ποὺ λαμπὶν, ἀλλὰ ἐλυπᾶμαι ἀπόμη δὲν ἤκαέν, ὁ Πόλιμο μαὶ ὁ Βαγγέλης ἤκαέν ἀραλίωσαν, ἀλλὰ ὁ Βαγγέλης ἀκόμα δίοτι δὲν ἔχει ἀάδη ἀκόμα δυνατὸ ἀφοῦ ἀνὰ ἔτος μαὶ ἔτος κάθε νὰ ἔβλεπ, ὁ Πόλιμο ἐκπνεῖ ἀπὸ τὸ μέτρον μαὶ ποτὲ μοῦ Ἀγιωνία Γιαννάκη ἀλλὰ ὁ ἀνθρώπος νὰ μᾶς ἀναδοκιμάσῃ, ἐλυπήθηκα Γιαννάκη μου ποὺ ἔφυγε ὁ Μπαγέλης αὐτὴν τὴν ἀραλίωση μαὶ ἔπαψαν τὴν ἔμπνη, μαὶ τὰ βήματα μαὶ ὅλα αὐτὰ τὰ διαπιστώσω τὰ ἀπόμα τὴν ἔμπνη μοῦ ποὺ μεγάλη ἐμπιστοσύνη μαὶ ἔτσι ἡ ἔμπνη θὰ ἔβγη μαὶ θὰ ἔβγη μετὰ τὸν Πόλιμο μου νὰ ἔβλεπ ἀπὸ ἔμπνη τὰ ἄμεσα ἀραλίωσα χόρτα. Θὰ ἰδοῦμε τὴν ἔμπνη μου μεγάλη μαὶ ἰσχυρὴ μαὶ ὁ ἀδελφὸς Βαμβίνος ὁ ἀποῖος βρῆκε μίαν ἀραλίωση διὰ νὰ δοξασθῇ ἀφ' ἑνὸς μαὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ παίξῃ ὅλον μετὰ ἐπὶ μεγάλη ἀνδρεία τὴν ἀντίπαλο ἀνθρώπο Μπαγέλη, ἐλπίζω νὰ τοῦ δώσῃ θὰ ἤτο ὁ διάδοχός του. Ἄμα χάσῃ ἀδελφὲ μαὶ ἀσχημοζωμένη ἀναμονὴ ποὺ ἔβλεπ τόσα μαὶ ἀραλίωσα ἀφοῦ νὰ ἀαθῇ. Ἐγὼ διὰ τὸν Πόλιμο μου τὰ μαθήματα μαὶ τοῦ αὐτὸ ἀμέσως

αὐτὸ καὶ ἐκεῖνοι δὲν εἶναι τὸ ὅποιον ἔχω τὸ σεβασμὸ ἐγὼ εἶναι, ὅτι, ὁ ὁμογενὴς ἢ ἕλλην βρίσκεται ἐκεῖ τὸ ὑπερέχον εἶναι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, καὶ μαζὶ ἐκδουλεύουν ὅλοι ὁμόφωνα τὰ συμφέροντα μιᾶς καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ἀνεπτυγμένου αὐτοὶ λοιπὸν τοῦτο σεβασμὸ μας ἔλειπε. Ἐπιστεύαμεν ὅτι τὰ ποσόμισα εἰς τὰ ὁποῖα κοσμοπολίτικα μας καὶ βρίσκομεν τώρα ἐδῶ πάντοτε μας ἐφαίνετο, καὶ ἐν τῶν συμβάντων τοῦ ἔτους μᾶς ἔκαμε νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἐσφαλλόμεθα ἡ ἀλήθεια εἶναι εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐσφάλλομεν ἐὰν ἐδῶ ἐκρίναμεν ὅτι ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ τὸ ἔθνος, ὁ λαός μας εἶναι ἀδιαφθόρητος ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ, οὔτε σχολὴ, οὔτε παιδεία οὔτε αἰ ὀργάνωσις, ἀλλὰ μόνον ἐκπροσωπεῖ ἀποκλειστικῶς ἐκεῖνον ὁ λαός, ὡς θὰ λοιπὸν μᾶλλον θάρρος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ὁλόψυχον ἐδῶ ἐλληνισμὸν εἶναι ἡ ἐκκλησία καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Ἀμερικῆς Ῥοδόβρης καὶ τὰ κοινοτικὰ τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν εἶναι βουλὴ καὶ Γερουσία ὀρθῶς γράφουν.

Ἔχομεν ἀνάγκη γνώσεως τῶν γεγονότων.

Δύο ὀλιγοστιχίες ἐπῆρα ἀπὸ τὸν υἱὸν σου Κώστα βιασύνης μας θαυμάζω τὴν φιλοτιμίαν σου μεγαλειώδη. Ἐκόμη εἰς ὅλους Παρακαλῶ Κώσταν καὶ Ἀγγελικὴν καὶ καὶ ὅλους τοὺς. Ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου δὲν ξεχνοῦμεν.

Χαῖρε καὶ μένω εἰς ἀναμονήν σου

Σὸς ἐκ βάθους

Δημήτριος

14/1/41

133-Ε